Pregaria.cat

Entrada

RETORNAR AL RITME DE PREGÀRIA

Hem tingut uns dies de vacances, o hem anat de viatge, o potser anem tan atabalats que hem perdut el ritme de pregària. Teníem un ritme més o menys normal de pregar de forma regular. Segurament una estona al matí, potser al migdia, o a la nit. Ens anava bé, ens ajudava a anar escoltant la Paraula, a fer una certa revisió de vida personal i a reflexionar sobre la presència del Senyor. Li encomanàvem altres persones i fins ens deixàvem impactar pel que està passant a prop i lluny nostre.

Hem perdut el ritme. En el fons de nosaltres voldríem tornar a la normalitat de la nostra relació amb Déu. El trobem a faltar. No és que Ell ens amagui la seva presència. Al contrari Ell és molt a prop, tan a prop que és més interior a nosaltres del que nosaltres imaginem o pensem.

No ens cal fer una gran disquisició, un recés de quatre dies o anar a consultar una persona que ens pot donar hora per d'aquí a una setmana. Tot això podria allargar massa l'espera i aniríem tirant a mitja marxa. Tot és començar, sí, començar ara mateix decidint que avui, o màxim demà, sense escarafalls ni grans conversions o inacabables dubtes i revisions, ens deixem d'històries i li diguem al Senyor: "Ja veus com vaig, però aquest parèntesi no durarà, avui començo".

Tampoc ens hem de fer grans il·lusions de no tornar a perdre mai més el ritme normal de la nostra relació amb Ell. Sabem de quina pasta estem fets i per tant tornarem a recuperar el ritme normal de pregària tantes vegades com faci falta. Humilitat, si us plau i decisió, si us plau.

Són tres entre altres les raons que ens aconsellen recuperar el ritme. De menys a més important, les podríem enumerar així. Primera, necessitem la pregària per ajudar el nostre equilibri personal i espiritual. Segona, ens ajudarà a millorar les nostres relacions i responsabilitats. Tercera, és Ell qui ens invita a participar de la seva Paraula i del seu Amor, i ens crida a fer-lo present a la nostra vida personal i relacional.

Deixem-nos, doncs, de romanços, i recuperem el ritme. Siguem realistes. Segurament no podem fer tres hores de meditació en els dies laborables, ni tampoc en els caps de setmana. No és una qüestió de temps, sinó un tema del cor.

Jesús Renau sj.